

Kúria
végzése

Az ügy száma: Bfv.I.488/2025/10.
A határozat szintje: felülvizsgálat
A tanács tagjai: Dr. Domonyai Alexa, tanácselnök
Dr. Schmidt Péter, előadó bíró
Dr. Gimesi Ágnes, bíró
Dr. Gunyecz Zoltán, bíró
Dr. Kardos Andrea bíró

Az eljárás helye: Budapest
Az eljárás formája: tanácsülés
Az ülés napja: 2025. október 14.
Az ügy tárgya: csalás büntette
Terhelt: terhelt1

Elsőfok: Győri Járásbíróság, B.35/2020/123. ítélet, tárgyalás, 2022. augusztus 10.
(jogerő: 2022. augusztus 10.)
Másodfok: -

Az indítvány előterjesztője: a terhelt
Az indítvány iránya: a terhelt javára

Rendelkező rész

A Kúria a csalás büntette miatt terhelt1 ellen folyamatban volt büntetőügyben a terhelt által előterjesztett felülvizsgálati indítványt elbírálva a Győri Járásbíróság B.35/2020/123. számú ítéletét hatályában fenntartja.

A Kúria végzése ellen fellebbezésnek és felülvizsgálatnak nincs helye. Ebben az ügyben az indítvány előterjesztője, valamint azonos tartalommal más jogosult újabb felülvizsgálati indítványt nem nyújthat be.

Indokolás

[1] **I.** A Győri Járásbíróság a 2022. augusztus 10. napján kelt B.35/2020/123. számú ítéletével terhelt1 terheltet bűnösnek mondta ki folytatólagosan elkövetett csalás bűntettében [a Büntető Törvénykönyvről szóló 2012. évi C. törvény (a továbbiakban: Btk.) 373. § (1) bekezdés, (2) bekezdés b) pont bc) alpont és (5) bekezdés b) pont]. A járásbíróság ezért a terheltet 2 év 6 hónap börtön fokozatú szabadságvesztés büntetésre és 3 év közügyektől eltiltás mellékbüntetésre ítélte. Megállapította, hogy a terhelt legkorábban szabadságvesztés büntetése kétharmad részének kitöltését követő napon bocsátható feltételes szabadságra. A polgári jogi igény érvényesítését egyéb törvényes útra utasította és rendelkezett a bűnügyi költség viseléséről is. A fellebbezésre jogosultak az ítéletet annak kihirdetésekor tudomásul vették, az 2022. augusztus 10. napján jogerőre emelkedett.

[2] **II.** A bíróság jogerős, vádról rendelkező ügydöntő határozatával szemben a terhelt nyújtott be felülvizsgálati indítványt a büntetőeljárásról szóló 2017. évi XC. törvény (a továbbiakban: Be.) 649. § (1) bekezdés f) pontjára alapítva. A felülvizsgálati indítvány szerint az alapügyben hozott jogerős ítélet és az annak alapjául szolgáló vádirat a specialitás jogának megsértésével született és ezért törvénytértő.

[3] A terhelt hivatkozott arra, hogy a Győri Törvényszék által a 21.B.434/2024. számú eljárásban Szv.598/2017. számon 2017. október 24. napján kibocsátott elfogató parancs eredményeként elfogták, majd a Maribori Körzeti Bíróság a 2017. december 20. napján jogerőre emelkedett határozata alapján Magyarország részére átadták. A Győri Törvényszék a 21.B.434/2014/70. számú ítéletével 7 év 6 hónap szabadságvesztés büntetésre ítélte, amelyet megszakítás nélkül töltött.

[4] Előadta, hogy a jelen felülvizsgálati eljárás alapjául szolgáló ügyben az elkövetés az átadást megelőzően, az elbírálás az átadást követően történt, továbbá hivatkozott arra, hogy a Győri Járásbíróság B.35/2020/123. számú és a Győri Törvényszék 21.B.434/2014/70. számú ítéletét összbüntetésbe foglalták. A felülvizsgálati indítvány szerint a terhelt a Zalaegerszegi Törvényszék előtt 2.Bv.11/2019. számon folyamatban volt ügyben 2014. február 14. napján fenntartotta az átadás során az Európai Unió tagállamaival folytatott bűnügyi együttműködésről szóló 2012. évi CLXXX. törvény (a továbbiakban: Eube.) 30. § (1) bekezdése alapján tett azon nyilatkozatát, amely szerint a specialitás jogáról nem mond le. Ennek alapján a bíróság megállapította, hogy nem folytatható az ellene a Győr-Moson-Sopron Megyei Rendőrkapitányságon indult eljárás, amelyben vele szemben európai elfogatóparancsot is kibocsátottak. Megjegyezte, hogy az elfogatóparancs törvényi feltételei nem is álltak fenn, hiszen annak kibocsátásakor (2019. január 23-án) fogvatartottként szabadságvesztés büntetését töltötte. Előadta, hogy az Igazságügyi Minisztérium NBFO/4339/2023. számon adott tájékoztatása szerint a szlovén hatóság 2019. május 22. napján hozzájárult az elfogatóparancs végrehajtásához.

[5] A terhelt a BH 2023.94. számon közzétett döntésre hivatkozással úgy fogalmazott, hogy a büntetőeljárás lefolytatásának tilalma nem csak új eljárás megindítására, hanem folyamatban lévő eljárásra is vonatkozik, a Be. 721/A. § (1) bekezdése szerint pedig az eljárást meg kell szüntetni, amennyiben a terhelt nem mondott le a specialitásához fűződő jogáról.

[6] Mindezek alapján hivatkozott arra, hogy a magyar és a szlovén hatóságok megsértették a Be. és az Eube. rendelkezéseit, amely révén sérültek a tisztességes eljáráshoz fűződő jogai is, így felmerül a hivatali visszaélés büntette vagy más hasonló bűncselekmény

elkövetésének lehetősége is. Mindezek alapján a törvénysértések és a hivatalos személyek felelősségének megállapítására, valamint a jogerős ítélet hatályon kívül helyezésére tett indítványt.

[7] A Legfőbb Ügyészség BF.592/2025/2. számú átiratában a terhelt felülvizsgálati indítványát alaptalannak tartotta.

[8] Rámutatott, hogy az alapügy nyomozati szakaszában a terhelt elérhetetlenné vált, ezért a nyomozó hatóság belföldi elfogatóparancsot bocsátott ki vele szemben 2017. július 20. napján, ugyanakkor európai elfogatóparancs kiadására ekkor még nem került sor. A Győri Törvényszék Büntetés-Végrehajtási Csoportja 2018. szeptember 25. napján arról tájékoztatta a nyomozó hatóságot, hogy a terheltet a szlovén hatóságok 2018. január 9. napján átadták a magyar hatóságoknak és mivel a terhelt nem mondott le a specialitáshoz fűződő jogáról, ezért jelen eljárásban szükségessé vált a szlovén hatóság hozzájárulásának beszerzése. Ennek érdekében a Győri Járásbíróság nyomozási bírója európai elfogatóparancsot adott ki terheltl szemben.

[9] A Legfőbb Ügyészség hivatkozott arra, hogy az alapügyben tartott előkészítő ülésen a terhelt védője indítványozta, hogy a Győri Járásbíróság a Be. 490. § (1) bekezdés alapján az Európai Unió Bíróságának előzetes döntéshozatali eljárását kezdeményezze a vonatkozásban, hogy a jelen eljárás során 2019. január 23. napján kibocsátott európai elfogatóparancs, a Be. illetve az Eube. törvény rendelkezései alapján összhangban van-e az 1993. évi XXXI. törvény (Emberi jogi és az alapvető szabadságok védelméről szóló ún. „Római Egyezmény”) 5. cikk 1. pont b) alpontjával, illetve összhangban van-e az Európai Unió Alapjogi Chartájának 47. cikkével. A Győri Járásbíróság a B.35/2020/17-I. számú végzésével az indítványt elutasította, amelyet a Győri Törvényszék mint másodfokú bíróság 16.Bpkf.645/2020/3. számú végzésével helybenhagyott. A másodfokú bíróság kimondta, hogy a járásbíróság nem sértette meg a specialitáson alapuló mentesség szabályait, a terhelt ugyan nem mondott le a specialitás elvének alkalmazásáról, azonban a Szlovén Köztársaság igazságügyi hatósága hozzájárult a büntetőeljárás lefolytatásához, ezzel a Be. 721/A. § (2) bekezdés b) pontja alapján törvényesen került sor a terhelttel szemben büntetőeljárás lefolytatására.

[10] Kifejtette, hogy az Eube. 30. § (1) bekezdése szerint az átadott személlyel szemben az átadása előtt elkövetett, az átadásának alapjául szolgáló bűncselekménytől különböző egyéb bűncselekmény miatt nem indítható büntetőeljárás, nem ítéltető el, és egyéb módon sem fosztható meg szabadságától. A specialitás szabályán alapuló mentesség alóli kivételeket e törvény 30. § (2) bekezdése határozza meg. Ennek egyik esete az, ha a személyt átadó tagállam igazságügyi hatósága a (4) bekezdéssel összhangban hozzájárulását adja. A hozzájárulás iránti kérelmet az Eube. szabályai szerint kell kibocsátani, amelyek alapján az állapítható meg, hogy az utólagos tagállami hozzájárulásnak a Be. 30. § (2) bekezdés g) pontjában és (4) bekezdésében írt beszerzése az európai elfogatóparancsra rendszeresített formanyomtatványon történik, az utólagos hozzájárulási kérelem az európai elfogatóparancsral azonos tartalmú. Emiatt a Legfőbb Ügyészség álláspontja szerint nincs jelentősége annak, hogy a terhelt a jelen ügyben kibocsátott európai elfogatóparancs idején valójában nem ismeretlen helyen, hanem már Magyarországon volt fogvatartásban. Hivatkozott arra, hogy európai elfogatóparancsra ismert helyen tartózkodó terhelttel szemben is helye van.

[11] Mindezek alapján – figyelemmel arra, hogy a Be. 649. § 2. § (2) bekezdésében megjelölt egyéb eljárási szabálysértést sem észlelt – arra tett indítványt, hogy a Kúria a támadott ítéletet a Be. 662. § (1) bekezdése szerint hatályában tartsa fenn.

[12] A terhelt a Legfőbb Ügyészség átiratára tett észrevételében előadta, hogy 2019. február 14. napján fenntartotta azt a nyilatkozatát, amely szerint nem mond le a specialitás

jogáról. Kifogásolta, hogy tagállami hozzájárulás esetén az ő nyilatkozatával ellentétben a specialitáshoz való jog már nem védené.

[13] Indítványozta, hogy a Kúria „korrigálja a hibás döntést, az eljárást ismételten függessze fel és azt a törvényeknek megfelelően folytassák le”.

[14] **III.** A terhelt felülvizsgálati indítványa alaptalan.

[15] A Be. XC. fejezete rendelkezik a felülvizsgálatról, mint rendkívüli jogorvoslatról.

[16] A Be. 648. § b) pontjára figyelemmel, felülvizsgálatnak a bíróság jogerős, a vádról rendelkező ügydöntő határozata ellen eljárási szabálysértés miatt is helye van.

[17] A Be. 649. § (2) bekezdés f) pontjára figyelemmel, eljárási szabálysértés miatt felülvizsgálati indítvány terjeszthető elő, ha a bíróság a határozatát a specialitás szabályán alapuló mentességnek a megsértésével hozta meg.

[18] A Be. 651. § (2) bekezdés b) pontja alapján saját javára a terhelt – a Be. 652. § (4) bekezdésére tekintettel – határidő nélkül nyújthat be felülvizsgálati indítványt.

[19] A Be. 659. § (2) bekezdése szerint a felülvizsgálati indítványt – a (3)-(4) bekezdésben meghatározott, jelen ügyben nem releváns kivétellel – a megtámadott határozat meghozatala idején hatályos jogszabályok alapján kell elbírálni.

[20] A Be. 721/A. § (1) bekezdése kimondja, hogy az átadás, kiadatás, illetve egyéb bűnügyi jogsegély keretében Magyarországra érkezett elkövetőt nem lehet gyanúsítottként kihallgatni, nem lehet vele szemben kényszerintézkedést alkalmazni és nem lehet vele szemben vádat emelni a Magyarországra érkezést megelőzően elkövetett bűncselekmény miatt, kivéve, ha törvény vagy törvénnyel kihirdetett nemzetközi szerződés az elkövetővel szemben a büntetőeljárás lefolytatását lehetővé teszi.

[21] A Be. 721/A. § (2) bekezdése ugyanakkor úgy rendelkezik, hogy a büntetőeljárás lefolytatásának az (1) bekezdésben meghatározott akadálya a bűncselekmény elkövetésével megalapozottan gyanúsítható személy vagy a terhelt lemondásával, illetve az arra jogosult állam hozzájárulásával elhárítható, ha törvény vagy törvénnyel kihirdetett nemzetközi szerződés lehetővé teszi.

[22] A nyilatkozat beszerzése érdekében

a) a bíróság – a vádemelés előtt az ügyészség indítványára – a bűncselekmény elkövetésével megalapozottan gyanúsítható személyt vagy a terheltet nyilatkoztatja, hogy törvényben vagy törvényben kihirdetett nemzetközi szerződésben meghatározott specialitás szabályának alkalmazásához fűződő jogáról lemond-e, illetve

b) a bíróság vagy az ügyészség megkeresi a büntetőeljárás lefolytatásához történő hozzájárulásra jogosult államot.

[23] A Be. 721/A. § (3) bekezdése egyértelművé teszi, hogy a büntetőeljárás megszüntetésének csak akkor van helye, ha a büntetőeljárás lefolytatásának az (1) bekezdésében meghatározott akadálya a (2) bekezdés alapján nem volt elhárítható, vagyis a specialitás szabályán alapuló mentességben megnyilvánuló eljárási akadály mind a terhelt hozzájáruló nyilatkozatának beszerzésével, mind pedig a büntetőeljárás lefolytatásához történő hozzájárulásra jogosult állam hozzájárulásával elhárítható. Abban az esetben, ha a büntetőeljárás lefolytatásához történő hozzájárulásra jogosult állam a hozzájárulást megadja, nincs jelentősége annak, hogy a terhelt egyébként a specialitás szabályának alkalmazásához fűződő jogáról lemondott-e.

[24] A büntetőeljárási törvény ezen szabályozása teljes egyezésben van az Európai Unió tagállamaival folytatott bűnügyi együttműködésről szóló törvény szabályaival. Az Eube. 30. §-a rendelkezik a specialitás szabályáról.

[25] Az Eube. 30. § (1) bekezdése a büntetőeljárási törvény rendelkezésével összhangban kimondja, hogy az átadott személlyel szemben az átadása előtt elkövetett, az átadásának alapjául szolgáló bűncselekménytől különböző egyéb bűncselekmény miatt nem indítható büntetőeljárás, nem ítéltető el, és egyéb módon sem fosztható meg szabadságától.

[26] Az Eube. 30. § (2) bekezdése ugyanakkor meghatároz olyan kivételeket, amelyek mellett az (1) bekezdés nem alkalmazható. Ilyen kivétel az, ha a 30. § (2) bekezdés e) pontja szerint a személy az átadási eljárás során lemondott a specialitás szabályának alkalmazásáról, de ilyen kivétel az is a (2) bekezdés f) pontjára figyelemmel, ha a személy az átadása után mond le kifejezetten az átadását megelőzően elkövetett meghatározott cselekmények vonatkozásában a specialitás szabályainak alkalmazásához fűződő jogáról. A törvényi szabályozás azonban egyértelművé teszi, és ezt a 2. § f) pontjában szereplő „vagy” szóval is kifejezésre juttatja, hogy a specialitás szabályának alkalmazásában megnyilvánuló akadály elhárítható akkor is a 30. § (2) bekezdés g) pontjára figyelemmel, ha a személyt átadó tagállami igazságügyi hatóság a (4) bekezdéssel összhangban hozzájárulását adja.

[27] Az Eube. 30. § (4) bekezdése úgy rendelkezik, hogy a hozzájárulás iránti kérelmet a 25. § (5) bekezdésében hivatkozott adatok és a 25. § (6) bekezdése szerinti fordítás kíséretében kell a 26. §-ban meghatározott úton előterjeszteni a tagállami hatóságnak. Az Eube. hivatkozott rendelkezése a 25. § (5) bekezdésének felhívásával nem azt írja elő, hogy a hozzájárulás iránti kérelmet európai elfogatóparancs kibocsátásával kell beszerezni, és még csak azt sem írja elő, hogy annak beszerzése az európai elfogatóparancs nyomtatványt szabályzó 2. számú mellékletnek megfelelő formanyomtatványon történjen, mindösszesen azt határozza meg, hogy a hozzájárulás iránti kérelemnek tartalmaznia kell az európai elfogatóparancs vonatkozásában az Eube. 25. § (5) bekezdésében hivatkozott adatokat, továbbá a kérelmet a 25. § (6) bekezdése szerinti fordítás kíséretében kell megküldeni a 26. §-ban meghatározott úton a tagállami igazságügyi hatóságnak. Ez a rendelkezés azt írja elő, hogy a hozzájárulás iránti kérelmet az európai elfogatóparancs megjelölt adattartalmával, az európai elfogatóparancsra vonatkozó fordítási és a továbbításra irányuló szabályok alkalmazásával kell megtenni. Mindezekre figyelemmel nincs jelentősége annak, hogy egyébként a hozzájárulási kérelemmel érintett büntetőeljárásban az európai elfogatóparancs kibocsátásának törvényi feltételei fennállnak-e vagy sem. E tekintetben tehát a terhelt hivatkozása téves.

[28] A Kúria ugyanakkor megállapítja, még abban az esetben is, ha a hozzájárulás iránti kérelmet a bíróság az Eube. 2. számú mellékletében meghatározott európai elfogatóparancs formanyomtatvány megfelelő kitöltésével küldi meg, az nem válik európai elfogatóparancssá, így annak ilyenekénti rögzítése a nyilvántartó rendszerekben szükségtelen és téves, mivel annak alapján a terhelt elfogására nem kerülhet sor, és a szükségtelen rögzítés a kérelem teljesítését követően azt eredményezi, hogy az európai elfogatóparancsként történő téves rögzítésre figyelemmel azt formálisan „vissza kell vonni” és az európai elfogatóparancsok nyilvántartásából törölni kell.

[29] A Kúria a terhelt védője által az előkészítő ülésen előterjesztett indítványra figyelemmel csak rögzíti, hogy az Eube. hivatkozott szabályozása megegyezik az Európai Tanács európai elfogatóparancsról és a tagállamok közötti átadási eljárásokról szóló 2002/584/EB. számú kerethatározatában (2002. június 13.) meghatározott rendelkezésekkel. A hivatkozott kerethatározat 27. cikk (2) bekezdése úgy rendelkezik, hogy az (1) és (3) bekezdésben említett esetek kivételével az átadott személy ellen az átadás előtt elkövetett, az átadásának alapjául szolgáló bűncselekménytől különböző egyéb bűncselekmény miatt nem indítható büntetőeljárás, nem ítéltető el, és egyéb módon sem fosztható meg szabadságától. A 27. cikk (3) bekezdésének e), f) és g) pontja lényegében teljesen megegyezik az Eube. 30. § (2) bekezdés e), f) és g) pontjával, így többek között kivételként tartalmazza azt is, ha a

személyt átadó végrehajtó igazságügyi hatóság a (4) bekezdéssel összhangban hozzájárulását adja. A Kúria csak utal arra, hogy egyébként a hivatkozott kerethatározat 27. § (4) bekezdésében foglaltakra figyelemmel a hozzájárulást meg kell adni, ha a bűncselekmény, amelyre vonatkozóan azt kéri, a kerethatározat rendelkezései szerint önmagában is átadási kötelezettséget von maga után, az alapügy tárgyát képező csalás pedig ilyen bűncselekmény.

[30] Egyértelműen megállapítható, és azt a terhelt sem vitatta, hogy a megkeresés alapján a szlovén igazságügyi hatóságok a megkívánt hozzájárulást megadták. A Győri Járásbíróság nyomozási bírájának 2019. január 23. napján európai elfogatóparancs formájában meghozott megkeresése az érintett üggyel kapcsolatos, a megkívánt adattartalommal rendelkezik, egyértelmű. A terhelt hozzájárulását 2019. február 14. napján megkísérelték beszerezni, amikor is a Zalaegerszegi Törvényszék büntetés-végrehajtási bírója az átadási ügyében őt meghallgatta. A meghallgatásról készült jegyzőkönyv alapján egyértelmű, hogy a terhelt az érintett, a Győri Járásbíróság Bny.10/2019. számú ügyében a specialitás szabályának alkalmazásához fűződő jogáról nem mondott le. Figyelemmel azonban arra, hogy – amint az az Igazságügyi Minisztérium Nemzetközi Büntetőjogi és Emberi Jogi Főosztálya XX-NBEJFO/1310/2019. számú, 2019. június 13. napján kelt tájékoztatásából kiderül – a Szlovén Köztársaság Maribori Körzeti Bírósága, mint igazságügyi hatóság a hozzájárulását megadta, az átadással érintett tagállam igazságügyi hatóságának hozzájáruló nyilatkozatával a specialitás szabályában megnyilvánuló mentesség, mint a büntetőeljárás akadályá elhárult. A Győri Járásbíróságon ezen okból a büntetőeljárás lefolytatásának és az ítélet meghozatalának nem volt akadályá.

[31] Mindezekre figyelemmel megállapítható, hogy a Be. 649. § (2) bekezdés f) pontjában írt felülvizsgálati ok nem áll fenn, a terhelti indítványa e körben alaptalan.

[32] A Kúria a Be. 649. § (2) bekezdésében írt egyéb felülvizsgálati okot képező eljárási szabálysértést nem állapított meg.

[33] IV. A határozat elvi tartalma

A specialitás szabályán alapuló mentességben megnyilvánuló eljárási akadály mind a terhelt hozzájáruló nyilatkozatának beszerzésével, mind pedig a büntetőeljárás lefolytatásához történő hozzájárulásra jogosult állam hozzájárulásával elhárítható. Abban az esetben, ha a büntetőeljárás lefolytatásához történő hozzájárulásra jogosult állam a hozzájárulást megadja, nincs jelentősége annak, hogy a terhelt egyébként a specialitás szabályának alkalmazásához fűződő jogáról lemondott-e.

[34] V. A Kúria a Be. 660. § (1) bekezdése értelmében tanácsülésen eljárva, a Be. 655. § (1) bekezdése szerinti összetételben a felülvizsgálati indítvánnyal támadott határozatot a Be. 662. § (1) bekezdése alapján nem ügydöntő végzésével hatályában fenntartotta, mert a felülvizsgálati indítványnak nem adott helyt.

[35] A Kúria végzése ellen a Be. 6. § (4) bekezdése alapján fellebbezésnek, a 650. § (1) bekezdés b) pontjára figyelemmel pedig felülvizsgálatnak nincs helye.

[36] A Be. 652. § (6) bekezdése szerint minden jogosult csak egyszer nyújthat be felülvizsgálati indítványt, kivéve, ha az újabb felülvizsgálati indítvány benyújtása a 649. § (3)-(5) bekezdésén alapul.

[37] A Be. 652. § (7) bekezdése kimondja, hogy felülvizsgálati indítvány ugyanazon tartalommal csak egyszer nyújtható be.

[38] A Be. 656. § (4) bekezdésére figyelemmel, az ugyanazon jogosult által ismételten előterjesztett, illetve az azonos tartalommal ismételten előterjesztett indítványt a Kúria érdemi indokolás nélkül elutasíthatja.

Budapest, 2025. október 14.

Dr. Domonyai Alexa s.k. a tanács elnöke, Dr. Schmidt Péter s.k. előadó bíró, Dr. Gimesi Ágnes s.k. bíró, Dr. Gunyecz Zoltán s.k. bíró, Dr. Kardos Andrea s.k. bíró